

дѣ, че той дигна ржка да ѝ подаде паритѣ, сълзи напълниха очитѣ ѝ.

— Хаджи Баба... — каза тя и повече не можа да проговори. Дълбоко трогната, тя смирено пристжпи, целуна му ржка и взе вжзела.

Тя излѣзна обнадеждена и облекчена, като че бѣ излѣзнала отъ църква следъ сърдечна молитва.

На другия день бѣ Петровдень. Витковица заведе децата си въ църква и тамъ имъ даде да запалятъ по една свѣщъ за единъ. . . некръстенъ *човѣкъ*.

